

Inntrykket etter deltakelse i innendørs-EM i Helsingfors.

Vi sitter igjen med blandede følelser. Blandet fordi vi var imponert over anleggene, men svært misfornøyd med arrangementet.

Det er ikke bare Sverige som har imponerende innendørs idrettshaller. Finnene ligger også "lysår" foran Norge. Vi sitter igjen med den beklemmende følelsen at Norge ikke vet å forvalte sine penger godt nok når det gjelder idretter.

Vi, Nordens rikeste nasjon, har den mest puslete satsingen på idrett. Hva kan vi tilby våre unge og eldre utøvere? For friidrettsinteresserte, kan vi i noen byer, få til 2 – 3 timer i uka. Når en først kommer inn i det lille utvalg av haller, går mye av tiden til rigging før aktivitetene og rydding etterpå. Av denne grunn blir det eksempelvis ikke hoppet stav av betydning om vinteren i Norge. Bildet viser hvordan en kan få en glimrende innendørshall for friidrett i en ombygd industrihall i Helsingfors.

EM-arrangement i Finnlands hovedstad Helsingfors, var et sorgens kapittel på mange områder. Her skal nevnes noe:

1. Planleggingen var svært mangelfull og resulterte i stor belastning på utøverne p.g.a utrolig mye venting. Allerede da tidsskjemaene dukket opp på internett, så vi at dette bar galt av sted. Vi skrev til arrangøren og påpekte dette uten at det ble tatt hensyn til. "Endelig tidsskjema vil først bli klart når deltakerne har kommet," var svaret!
2. Merkingen og informasjon var svært mangelfull. Det var ingen plakater som viste hvor ting skulle finne sted. Ikke engang inngangsdørene til hallene hadde noen merking.
3. Informasjonen som ble gitt var hovedsakelig på finsk eller dårlig engelsk. Høytaleranlegget var heller ikke godt.
4. Som mangekjemper har jeg aldri vært med på en 13 timers lang dag for å avvikle 5 øvelser men en pulje hvor det var påmeldt 11 personer. For å være klar til start 08:12 måtte de fleste opp kl 06:00. I stedet for 30 min. mellom hver øvelse, fikk vi ventetid på 2 -3 timer. Det å oppholde seg i en idrettshall så lenge, uten at noe skjer, er en stor belastning. Etter som tiden gikk ble det færre og færre konkurrenter. Det ble derfor kun de tre medaljekandidatene som stilte opp til dagens siste øvelse kl 21:08 på kvelden.
5. Ved hekkeløp fikk klassene M65 og M65 en meget ubehagelig overraskelse ved start. Avstanden frem til første hekk var forandret fra 16 m til 12m. I invitasjon til stevnet (Entry Booklet) stod det 16 m. WMA har i sin håndbok "2005 - 2007, som skal gjelde fra General Assembly (GA) i San Sebastian til GA i Riccone definert 16 m.

6. I vektkast var sikkerheten meget mangelfull. Det var plassert tre fotballmål rundt kastringen, og funksjonærene kunne lett ha blitt truffet, da de befant seg rett på andre siden av det alt for lave fotballmålet.
7. I den store ”innendørs fotball og kastbanen”, som mange måtte oppholde seg i mange timer, fantes det ingen steder å sitte for deltakere.
8. I en kastkonkurranse fikk alle kun 4 kast, i en annen fikk alle 6 kast. Det så ut som arrangøren ikke kjente til de mest vanlige regler om kvalifisering og finaleomganger?

